

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palatium

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Contra plerosque Catholicos qui in iniuste Principis & Confratrum
charitatem damnant caput. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54477)

ribus, iam ad quosdam catholicos pietatem damnantes habenda est concertatio. Ad quod me mouit assidua confratrum quærimonia, qua dolebant se iniuste ab iniustis fortè calumniari. Retulerunt namque mihi, nonnullos ciues voce publica testari, domum misericordiæ, cæteris Hospitalitijs damnatum maximum parere. Vt igitur ijs ora concludam, statui paucis ostendere quemadmodum Diabolus per eos tanto bono voluit obicem ponere, idque vt Ciues nonnullos huic confraternitati sese adscribere volentes, ab hac pietate auerteret. Quam indigna conditio hominum, charitatis opera in iniuriam & calumniam conuertentium! Qui quidem agendi modus Diabolicus est, nam misericordiam, pietatem, inuidorum linguis percutiens, ab hac charitate semper euertere studuit, vt sequentibus clarebit exemplis. Nunquid impius, & sceleratus traditor Iudas, in Magdalenam vnguenti prætiosi, libras effundentem obstrepebat? Ipsa tamen in sepulturam Christi hoc fecerat, quod opus misericordiæ est. Sanctus Odilo Abbas Cluniacensis, cum Charitate feruidus bona monasterij misericorditer egentibus diuideret, eum inuidiæ aculeo stimulati Fratres

Ioannis 12.

In legend.

res nō dispensatorem, sed monasterij dispensatorem appellabant. Quod quidem nomen præcipuè ei adscripserunt cum fames vrgens vniuersam premeret Aquitaniam. Nam elargito egentibus vniuerso monasterij frumento, sacris Ecclesiæ non pepercit ornamentis, quæ vendens, in vsum pauperum pecuniam distribuebat. Hæc tamē Charitatis opera inuidia non vacabant. Sicut nec Paula vidua Romana, quæ quia filiorum etiam vestes pauperibus elargiebatur à parentibus grauiter redarguebatur. Similiter plerique nouiter instructum charitatis ædificium demoliri conantur dicentes hanc domum cæteris Hospitalitiis præiudicari. O quam ingratus ille censendus est qui beneficia Principis, iniuriam esse arbitratur! Qui fieri potest vt damnum inferat hæc sacra domus, quæ ad infirmorum subleuandam necessitatem erecta fuit? Sileat os maledicum, quod simile Iudæis authorem vitæ calumniantibus, esse sese declarat. Horum cum audaciam retundo, vestram pariter ô fratres Charitatem & pietatem extollo, qui Romanorum facta ad amissim imitamini. His siquidem (quamuis Ethnicis & paganis) tantus charitatis feruor inerat, vt murmurantium & obstre-

Hieron.

C pen-

pentium verba parui penderent, nec ab operibus charitatis ob inuidorum calumniam abstinabant. Vnum aduertite Q. Fabium de quò sic scribit Poëta.

*Ennius apud
Cicer. lib. offic.*

*Unus homo nobis cunctando restituit rem.
Non ponebat enim rumores ante salutem.
Ergo magisque magisque viri nunc gloria
claret.*

Math. 2.

Hoc dico vt maledicentium patienter toleretis calumniã, siquidem: *Beati eritis cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos, mentientes propter me; gaudete & exultate quoniam merces vestra copiosa est in caelis.* Beati eritis cum aliquantulum sustineritis. Itaque dilectissimi opera bona exercere satagite, neque mundanorum vos terreat rumores, Quod si forte molestiarum paucillum inueneritis, memento quomodo Filij Israël in terram promissionis proficiscentes per viam oliuarũ gradiebantur, Quæ quidem Oliuæ Misericordiæ symbolum esse perhibentur, amaritudinis speciem quandam præferunt, sed gustui postmodum summopere arrident.

2. Reg. c. 15.

Vobis igitur quicumque contradicere voluerit, hic Principem leuitatis accusat, qui

qui tamen hanc erigens confraternitatem,
& se illi primò cum tota familia adscribens
non solum pium sed & magnanimum o-
stendit. Nam si solummodò magnatum
curam gessisset, similem sese medico ma-
nus & digitorum læsuram non curantem
quia à corde remoti sunt, præbisset. Nec
incongruum est vt pauperum diuites mi-
sereantur, siquidē illi penuria laborātes fu-
rari, & diuitib. damnū inferre cogentur.

Comparatio.

Nunquid dum turmatim pauperes per
Ciuitatis compita nō vagantur per Princi-
pis curam refoti, inhabitantiū cedit hono-
ri? Imò sanè quia vt rectè notauit Plato, pau-
perū turba vagans, atq; huc illuc circum-
cursitans, crudelitatem & sæuitiam indicat
ciuium, O vtinam mos Romanorum vobis
inoleuisset, qui non prius conuiuium con-
struere poterant, quam vicinorum paupe-
rum subuenissent necessitati.

In Phadr.

Quis Principi sedulo tranquillitatē Ciui-
tatis inquirenti laudes infinitas adscribere
non gestiatur? Tunc porrò tranquilla cēsetur
Ciuitas eū membra fortia debilib⁹ succur-
rere nituntē membris. Ideò D. Ioānes Elec-
mosynarius Patriarcha Alexandrin⁹ statue-
rat vt pauperib. Ciuitatis quoditiana admi-
nistraret annona, Tunc autē pax summa erit

C 2 cum

cum pauperi subueniet diues, quē pauper
tanquam benefactorem assiduum, assiduo
prosequetur amore.

Nunquid non Princeps honorandus e-
rit qui vigilātia sua, subditos ab omni mor-
bi contagio custodit illāfos? Quos ita cu-
stodit, Princeps cum pauperum vlcera la-
nat, ex quibus non curatis, morbi, pestes,
aëris infectio sæpissime emergere solet.

Nunquid non Principem laudibus effe-
retis, qui sua pietate alios Principes &
magnates ad Charitatis opera exercenda,
prouocat? *Regis* (namque) *ad exemplum to-
tus componitur orbis*. Talē iam indico Prin-
cipem cui Deus longæuos tribuat annos.
Hinc procul maledici, inuidi, Charitatis
& misericordiæ inimici. Athenienses tem-
plum quoddam exstruxerant splendidum
quod Misericordiæ dedicarant, Illud qui
ingressus non fuisset, & munera non obtu-
lisset, huic summo vertabatur dedecori, in-
humanusque, crudelis, & sine misericordia
iudicabatur. Nunc autem siccinè iniuste
contrarium inter vos iudicabitis Christia-
ni? Siccinè virum opera misericordiæ ex-
ercentem, piæ confraternitati sese adscri-
bentem, Hypocritam, fatuum, Insanum
dicere audebitis? Non talis insanus, sed in-
faniam

*Macrob. in
Saturnal.*

faniam sapit, qui contrarium dicere contendit.

Quid loquar de ijs qui non modò Misericordiæ opera non exercent, sed irrisoriè etiam Misericordes sese inuicem appellât? Quid effabor in eos qui maliciosè confratribus detrahunt, dicentes eos sub specie Religionis & pietatis, diuitias pauperum in proprium inferre commodum? Qui tamen sicut maliciosè, sic perperam & iniustè loquuntur. Nam hi quibus distributionis cura cõmissa est viri timorari sunt, Dei amantes, de quibus verè dicere possum:

A fructibus eorum cognoscetis eos, non à folijs, *Matth. 7.*
 siquidem folia externam quandam figurât apparentiam; hi autem non ex apparentia sed in fructibus cognoscuntur. Nam quemadmodum ex vngûe Leo, ex causa, effectus; *Adagium.*
 ex cursu & celeritate bonus agnoscitur equus; ita ex operibus charitatis, ex elemosynis quotidianis, ex infirmorum curatione, pauperum subleuatione, veri, veræ pietatis agnoscuntur sodales. Lucet in omnibus Charitas, claret vbique pietas, splendet Misericordia, nec tamen eorum vita caret inuidiâ. Hortor itaque vos amici vt ad Sacram pietatis confugiatis arcem, vt in pauperes benignos vos præbeatis vt hi vicissim

ciffim recipiant vos in aeterna tabernacula.
 Hæc enim Misericordiæ domus est arca
 Noë, extra quam non est salus, Hæc est o-
 nile quod à lupo nos protegit, à dæmone
 custodit qui semper circuit quærens quem
 deuoret, hæc est gloriæ cœlestis asylus, nã
præceptorum finis est charitas. Alias rationes
 inquiramus.

2. Tim. 8.

ELEEMOSYNA EST
 PECVNIA EMENDO
 Paradiso propria.

CAPVT VI.

DEbellatis tandem inimicorum omniũ
 viribus, viã Misericordiæ demonstra-
 bo, eamq; veram semitam quæ ducit ad vi-
 tam esse declarabo. Nã si forte prætio cœlũ
 comparatur, Misericordia aurum porrigit
 necessarium, sic censeat D. August: *Felix*
(inquiens) operarius, cultor Eleemosynarum
eo quod ere suo comparauerit cœlum. Si quis-
 piam thesaurũ inestimabilem quo Hispa-
 nicum vel Galliarũ Regnum tibi compara-
 res, offerret; quanto putas regratiationis
 officio adstrictus illi fores? Et ecce ego, nul-
 la proposita mercede, nullo retributionis
 expe-

Lib. hom. 39.